

[Ole Espersen]

først og fremmest rettes mod en mere målrettet forberedelse i afsoningstiden for så vidt angår muligheden for, at den dømte efterfølgende kan klare sig i samfundet, samt mod bedre tilbud fra kriminalforsorgen af frivillig karakter med henblik på mere rimelige muligheder for at klare sig efter afsoningen. De nuværende høje recidivprocenter taler efter spørgerens opfattelse stærkt for i al fald forsøgsvis at foretage den skitserede omlægning.

Svar (30/8 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er rigtigt, som spørgeren nævner, at jeg ved flere lejligheder har givet udtryk for tanker om at afskaffe den automatiske prøveløsladelse ved udståelse af to tredjedele af straffetiden mod til gengæld at afkorte de nuværende strafudmålinger med en tredjedel. Jeg kan i den forbindelse henvise til min besvarelse af et spørgsmål fra folketingsmedlem Jørgen Lenger (spørgsmål nr. S 1183, Folketingsstidende 1984-85, forh. sp. 10232).

Som bekendt afholdt jeg i januar 1985 en kriminalpolitisk konference, hvor bl.a. spørgsmål om prøveløsladelse blev drøftet. Der var ikke dengang umiddelbart tilslutning til mit oplæg, men jeg har noteret mig, at der nu fra flere sider synes at være en langt mere positiv indstilling til mine tanker. Den samme indstilling giver også spørgeren udtryk for.

Ligesom jeg gav udtryk for i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1183, finder jeg, at det er af stor betydning at få den nærmere fremgangsmåde vedrørende en reform af reglerne om prøveløsladelse overvejet, idet jeg som bekendt – også ved strafferetlige reformer – lægger vægt på at få så bred en opbakning fra folketinget som muligt. Med den positive indstilling, som spørgeren giver til kende, skulle der nu være gode muligheder for at få en sådan tilslutning.

Den nærmere udformning af reglerne om prøveløsladelse på grundlag af en tilkendegivelse fra folketinget må imidlertid ske i straffelovrådet. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at spørgsmålet om prøveløsladelsesinstituttets fremtid indgår i straffelovrådets kommissorium om det strafferetlige sanktionssystem, og at spørgsmålet allerede drøftes i rådet.

Med hensyn til spørgsmålet om eventuelle økonomiske konsekvenser af en reform af

prøveløsladelsesinstituttet vil det på nuværende tidspunkt være for tidligt at udtale sig herom.

Spm. nr. S 1639

Til statsministeren (23/8 85) af:

Maisted (FD):

»Vil statsministeren oplyse, hvilke konsekvenser regeringen agter at drage af, at ATP-fonden ifølge egne oplysninger i 1985 forventer kursgevinster på ca. 15 mia kr. oven i de godt 40 mia kr., som fondens formue består af, og vil regeringen tage initiativ til udbetaling af langt større ATP-beløb til pensionsmodtagerne end de sølle 511 mill. kr., der udbetaltes i 1984?«

Begrundelse

Til trods for at ATP-fondens formål er at udbetale tillægspension til lønmodtagere m.fl., har fonden i stedet udviklet sig til en farlig magtfaktor med godt 40 mia kr. i formue. I 1985 vokser denne formue sandsynligvis med 15 mia kr., og alligevel er der ingen, der reagerer mod denne fond af tvangsudskrevne midler, der i praksis styres af ganske få personer.

Formuen vokser med en hast som en rulende snebold, hvorfor det vil være interessant at få at vide, om regeringen blot agter at lade dette fortsætte. I svaret bedes det også oplyst, om regeringen i erkendelse af fondens reelle virke vil ændre formålsparagraffen m.v., så den svarer til de faktiske forhold.

Svar (3/9 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

De tal for ATP-fondens kursgevinster, spørgeren nævner, forekommer urealistiske på baggrund af fondens samlede formue. ATP-fonden har da også oplyst, at tallene ikke svarer til fondens helt foreløbige skøn over kursgevinster i 1985.

Som alle andre pensionskasser og forsikringsselskaber m.v., der investerer i obligationer, kan ATP naturligvis forvente en betydelig kursgevinst – der skal belægges med realrenteafgift – i 1985. Det hænger sammen med det glædelige rentefald, vi har haft her i landet.